

2025.03.18.

Borsos Lacival a sakkról, ugyanott, az Etelében. Szerencsére itt már nem kotyogok annyit közbe.

- Tényleg, hogyan lettünk mi a gimi sakk csapata? – kérdezi. Hogyan választott ki bennünket Gyáni tanár úr?
- Talán valamikor beszéltünk neki arról, hogy szeretünk sakkozni. A folyosón biztosan nem sakkoztunk.
- Ott biztos nem- nevet.
- A tanár úr mindig eljött velünk a bajnokság meccseire- mondja. A szerb-horváth gimnázium-beli meccsünk nagyon emlékezetes nekem. Teljesen odavoltam, hogy ott együtt vannak fiúk és lányok és olyan természetesen. Nálunk Cinkotán jószerivel meg sem érinthették a lányok kezét- folytatja.
- Tombor Tamás meséli, hogy tanulószobán a pad alá dugott sakktáblán vívtatok szenvedélyes csatákat –mondom.
- Erre nem is emlékszem.
- Ti voltatok ketten Tamással a legjobbak, utána Tímár Tamás, én meg a negyedik táblás. Emlékszel hogy megvert bennünket a Nyugati vasutas kölyökcsapata? Kis nyolc-tíz évesek. Talán te azért legalább döntetlenre hoztad a partidot.
- Apukád tanított meg sakkozni?-kérdem.
- Szó szerint érte, nem tanított. Ő felnőtt sakkbajnokságban játszott. Szeretett sakkozni és kártyázni. A barátaival sokat játszottak nálunk. Én csak úgy figyeltem a partikat. Egyszer aztán, már nagyobb lehettem, az egyik félbemaradt partit befejezésig játszottam velem az egyikük. Megszorongattam. – Egyre jobban játszol.- mondta a barát. És ez akkor nagy ösztönzést adott nekem.
- Könyvből is tanultál?- kérdem.
- Igen azokat is nézegettem.
- Szoktál partikat nézni az Interneten?
- Igen. Például Fischer partijait. Ő úgy játszott szinte minden játszmájában, ami a szakkönyvek szerint értelmetlen. Utánozhatatlan volt. Egyszer például egymás után hatot lépett a királyával még a középjátékban. Ugye a könyvek szerint azonos bábúval nem célszerű egymás után többször lépni, mert nem fejlődünk ki eléggé, tempót veszünk. Ő mégis azt a meccset is megnyerte.
- Polgár Judit is sokszor fittyet hányt a szakkönyvi sablonos játéknak. – mondom.
- Igen.

Én is játszottam egyesületben a gimi után- meséli.

- Meddig játszottál?
- 73-ig, amíg meg nem nősültem.
- A feleséged nem ösztönzött, hogy menjél játszani?- kérdem.
- Utána már nem akartam menni.